

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/4897.**

Benyújtás dátuma: **2023-08-07 16:17**

Parlex azonosító: **L4F7KA240001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Gelencsér Ferenc (Momentum), Tompos Márton Kristóf (Momentum)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Orbán Viktor, miniszterelnök**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Kész Magyarország miniszterelnöke nyíltan támogatni Ukrajna függetlenségi küzdelmét, és kiállni határainak sérthetatlensége mellett?"**

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Augusztus 24-e Ukrajna Függetlenségének Napja, mely nem csak az anyaországban élő, hanem a magyarországi ukrán nemzetiségűek, valamint az éppen hazánkba menekülni kényszerülők körében is kiemelt jelentőséggel bíró ünnep.

Ez egy kivételes alkalom arra, hogy a szuverenitásáért, népéért és területei védelméért honvédő háborút folytató Ukrajna mellett nyíltan állást foglaljon Magyarország Kormánya.

1991-ben ezen a napon kiáltotta ki függetlenségét a hazánkkal szomszédos Ukrajna, amelyet népszavazáson a választásra jogosultak elsőprő többsége támogatott. Ezt követően Ukrajna elkötelezte magát az európai értékek mentén történő fejlődés mellett, például azzal is, hogy 1993-ban csatlakozott az Európa Tanácshoz, 1997-ben a Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezményhez, 2003-ban pedig a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartájához.

Hazánk – nagyon helyesen – az elsők között ismerte el a függetlenségét visszanyert államot, ezt követően pedig az Antall-kormány nekilátott a gazdasági, kulturális és politikai együttműködés alapjainak megteremtéséhez, mely folyamat elvezetett az ukrán-magyar alapszerződés elfogadásáig.

Az alapszerződés megkötését követően közel egy évtizedig reményteljesek voltak a két ország közötti kapcsolatok, melyek azonban mára a kárpátaljai magyarság és hazánk elemi érdekeivel ellentétesen süllyedt rendkívüli mélypontra.

Magyarország Kormánya történelmi lehetőséget mulasztott el arra vonatkozóan, hogy az ukrán-magyar kapcsolatok javítását, a kárpátaljai magyarok nemzetiségi jogainak védelmét, és az orosz agressziót követően életük jobbá tételét elősegítse. A magyar kormány nemhogy nem segíti – a minimálisan elvárható humanitárius segítségnyújtáson túl – a honvédő háborúját vívó Ukrajnát,

hanem az Európai Unión belül, és a nemzetközi diplomáciában is nyíltan az agresszor Oroszország érdekében lép fel.

Kifejezetten ellenséges, arrogáns hangvétel jellemzi a magyar külügyet, ha Ukrajnáról van szó, miközben baráti és tiszteletteljes Oroszország vonatkozásában. Mindeközben a Momentum Mozgalom az elmúlt hónapokban valamennyi kétoldalú tárgyaláson kiállt a kárpátaljai magyarság nemzeti jogainak érvényesítése érdekében. A tárgyalásokon szorgalmaztuk, hogy Ukrajna – kiemelten a magyar nyelvű oktatás, az anyanyelvhasználat ügyében – mielőbb tegye meg azokat a lépéseket, amelyeket az európai integrációs folyamat részeként egyébként is meg kell tennie.

Örvendetes, hogy június közepén az ukrán parlament elhalasztotta az ukrán nyelvre történő átállás követelményének érvényesítését azokban az iskolákban, ahol az oktatás valamelyik uniós ország nyelvén folyik. Ez a lépés fontos, de a kisebbségi nyelvhasználatot, és a kisebbségi jogok garanciáit illetően nyilvánvalóan nem elégséges lépés. A Momentum korábbi álláspontját erősítette meg ebben a kérdésben az Európa Tanács alkotmányjogi szakértőkből álló testülete, a Velencei Bizottság június 13-án közzétett állásfoglalása. Az állásfoglalás értelmében minden nemzeti kisebbséghez tartozónak joga van anyanyelven szabad és akadálytalan használatához. A kisebbségi jogok védelme, az anyanyelven történő oktatás biztosítása Ukrajna Európai Unióhoz való csatlakozásának feltétele.

Ugyanakkor a magyar kormány nemhogy nem üdvözölte nyíltan az ukrán parlament döntését, hanem újabb és újabb lépésekkel, folyamatos üzenetekkel rontja azóta is hazánk és a szomszédos Ukrajna kapcsolatát.

Volodimir Zelenszkij augusztus 2-án Kárpátaljára látogatott, Ungváron és Beregszászon is tartalmas programokat bonyolított le. Ezek sorából kiemelkedik az ukrán elnök látogatása a beregszászi Kossuth Lajos Líceumba, ahol a kárpátaljai magyar közösség vezetőivel és egyházi vezetőkkel találkozott. Sajtónyilvánosságot kapott beszámoló szerint a megbeszélésen felmerültek olyan kérdések is, amelyek a magyar közösséget közvetlenül érintik, így szóba került az oktatási és a nyelvtörvény is. Az elnök jelezte, hogy Ukrajna európai integrációjára készülve egy új nemzeti stratégián dolgoznak, amelynek munkálataiba a kisebbségek képviselőit is bevonják majd.

Eközben Magyarország Kormányának álláspontja a putyini agressziót illetően az Európai Unió és a NATO-n belül továbbra is különutas.

Az üzenetek politikája helyett, a jó szomszédi viszony javítása érdekében végre a magyar miniszterelnök részvételével mielőbb kétoldalú tárgyalásokra volna szükség.

Novák Katalin korábbi és közelgő ukrainai látogatása nem hozott, illetve nem hozhat érdemi előrelépést, ha Ön és a kormánynak tagjai, valamint a közvetlen irányításuk alatt működő propagandagépezet Ukrajnával ellenséges, a szuverenitását kikezdő, és az orosz háborús propaganda elemeit használó narratívát képvisel.

Teljességgel védhetetlen, hogy sem a Miniszterelnök Úr, sem a külgazdasági és külügyminiszter nem talált módot arra, hogy Kijevbe látogasson.

A békéről és békemisszióról nem elég csak beszélni. Békemissziót nem lehet úgy képviselni, hogy a

magyar vezetők lapogatják orosz vezetőitársaik, vagy éppen az orosz háborús gépezet működtetésében meghatározó szerepet játszó cégek vezetőinek a hátát, eközben a háború áldozatainak képviselőivel, Ukrajna vezetőivel nem ülnek le tárgyalni.

A Miniszterelnök Úr úgy kívánja tárgyalóasztalhoz ültetni az agresszort és a megtámadott ország vezetőjét, hogy közben nem mondja ki: Oroszországnak tiszteletben kell tartania Ukrajna nemzetközi szerződések által garantált határait.

Magyarország miniszterelnöke 2022. február 24-e óta nem talált módot arra, hogy a megtámadott ország fővárosába, Kijevbe látogasson. Ez a lépés tovább nem odázható, hiszen a két szomszédos ország kapcsolatait csak közvetlen tárgyalások útján lehet kimozdítani a mélypontról. Ez a lépés ma Magyarország és a kárpátaljai magyarság megkülönböztetett érdeke.

Ideje volna végre tehát a barátságot építő gesztusoknak. Ukrajna Függetlenségének Napja jó alkalom arra, hogy a Miniszterelnök Úr személyesen és egyértelműen kiálljon a nemzeti szuverenitásáért, népéért és területeiért honvédő háborút folytató Ukrajna mellett.

Mindezek alapján az alábbi kérdésekre várjuk válaszát:

- Egyetért-e azzal, hogy a két szomszédos ország kapcsolatainak javítását, valamint a határon túli magyar kisebbség érdekeit szolgálná, ha – az Európai Unió többi tagállamának vezetőihez hasonlóan – nyíltan támogatná Ukrajna függetlenségi küzdelmét és határai sérthetlenségét?

- Egyetért-e azzal, hogy ugyanabban a kérdésben nem lehet hitelesen két teljességgel különböző álláspontot képviselni? 2008-ban, Grúzia megtámadásakor ugyanis Miniszterelnök Úr úgy nyilatkozott, hogy „amikor egy független államot az oroszok katonai agresszióval megtámadnak, akkor nekünk világosan, egyenesen és helyes erkölcsi alapállást elfoglalva érdemes megszólalni”.

- Számíthatunk-e arra, hogy a Miniszterelnök Úr méltó módon köszönti a honvédő háborúját vívó Ukrainát függetlenségének napja alkalmából, és a közeljövőben egy kijevi látogatással biztosítja szomszédunkat Magyarország támogatásáról?

Az Ön sokat hangoztatott békevágyának őszinteségét, a megtámadott Ukrajna szuverenitása melletti kiállását tudná végre igazolni azzal, ha közvetlenül és kellő konkrétsággal válaszolna a kérdéseinkre. A szomszédunkban zajló háború jelentőségére tekintettel bízunk abban, hogy megtisztel bennünket és személyesen válaszol a feltett kérdésekre.